

BIODIVERSITEIT: RISICO EN KANS VOOR VERZEKERAARS?

PATRICK DANNENBURG EN PASCAL DOBBELSTEIN - JULI 2025

INLEIDING

Klimaatverandering staat inmiddels bij de meeste verzekeraars stevig op de agenda. Maar er is nóg een duurzaamheidsvraagstuk dat snel aan belang wint: biodiversiteit. Waar dit thema lang als 'vervan-ons-bed' werd gezien, groeit nu het besef dat biodiversiteitsverlies ook voor verzekeraars concrete financiële en strategische gevolgen heeft.

In dit artikel nemen we u mee in wat biodiversiteit betekent voor uw portefeuille, welke nieuwe wet- en regelgeving eraan komt én hoe u daar als schadeverzekeraar op kunt inspelen – stap voor stap - zonder meteen alles op z'n kop te zetten.

BIODIVERSITEITSVERLIES: EEN BLINDE VLEK BIJ SCHADEVERZEKERAARS?

In de financiële sector krijgt biodiversiteit langzaam maar zeker een plek op de risicoradar. Toch is biodiversiteitsverlies nog nauwelijks geïntegreerd in de ORSA's van Nederlandse schadeverzekeraars. Tijd om daar verandering in te brengen. Want biodiversiteit is geen "nice-to-have", maar een fundamentele randvoorwaarde voor economische stabiliteit – en dus ook voor verzekeraarbaarheid.

Schadeverzekeraars richten zich momenteel met name op de (fysieke) klimaatrisico's en zijn zich mogelijk minder bewust van de grotere en potentieel meer impactvolle onderstroom die systeemrisico's kan veroorzaken: het natuurrisico van biodiversiteitsverlies. De onderlinge verwevenheid van deze natuurrisico's met klimaatrisico's verhoogt de kans op cascaderende effecten.

Klimaatverandering drijft bio-diversiteitsverlies en natuurverlies accelereert klimaat impact en kan daarmee uiteindelijk uitmonden in materiële (eco)-systeemrisico's.

Voor het opnemen van het duurzaamheidsthema's in het Risicomanagementraamwerk worden over het algemeen vier fasen onderscheiden:

1. *Bewustwording en Kennisopbouw.*
2. *Integratie in Risicomodellen.*
3. *Rapportage en Transparantie.*
4. *Productontwikkeling en Impact.*

FASE 1: BEWUSTWORDING EN KENNISOPBOUW

Het "Statusrapport Nederlandse Biodiversiteit 2025"¹ benoemt biodiversiteitsverlies als een urgent probleem dat ook directe en indirecte financiële risico's met zich meebrengt.

Verzekeraars doen er dus verstandig aan om zich te verdiepen in hoe het duurzaamheidsrisico van biodiversiteitsverlies de financiële en economische risico's beïnvloedt. Ook hier is het van belang om het van twee kanten te bekijken, langs de as van het 'dubbele materialiteitsprincipe', zoals we dat kennen vanuit de CSR.

Biodiversiteitsverlies beïnvloedt verzekeraars zowel *outside-in* (via fysieke risico's, transitierisico's en systeemrisico's) als *inside-out* (via impact van de portefeuille op biodiversiteit). Denk bij het eerste aan schadeverzekeringen voor vastgoed nabij natuurgevoelige gebieden, of aan investeringen in sectoren die ecosystemen onder druk zetten.

Verergering van de fysieke klimaatrisico's, zoals natuurbranden en wateroverlast, is reëel. We zien dat uitheemse soorten - zonder natuurlijke vijanden - voor grote problemen in het watermanagement kunnen zorgen, bijvoorbeeld ten aanzien van de stevigheid van dijken. Deze soorten kunnen ook nieuwe verzekeringstechnische risico's opleveren: zo kan de Japanse duizendknoop bijvoorbeeld voor funderingsschade zorgen.

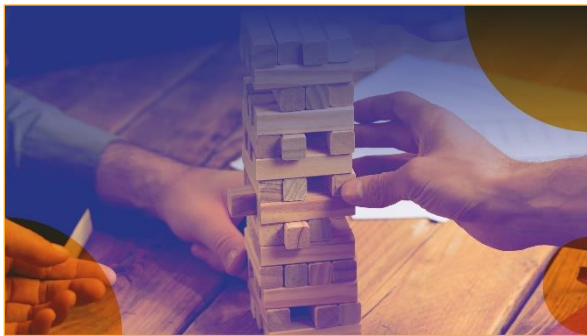
Het ontbreken van biodiversiteitsbeleid verhoogt verder het reputatierisico en kan leiden tot claims en procedures en/of waardeverlies van beleggingen.

¹ Het Statusrapport Nederlandse Biodiversiteit 2025 is op 22 mei 2025 door Naturalis gepubliceerd.

FASE 2: INTEGRATIE IN RISICOMODELLEN

Biodiversiteit verdient - net als klimaatrisico - een plek in ORSA's, stresstesting en langetermijn duurzaamheidsscenario's. Tools zoals ENCORE, IBAT en het TNFD²-framework helpen om geografisch inzicht te krijgen in natuurgerelateerde afhankelijkheden en blootstellingen. In Nederland lopen grotere verzekeraars naar ons inzicht voorop qua beleid. Tegelijkertijd is de vertaling naar concrete risicoscenario's lastig, door gebrek aan data, samenwerking en bewustzijn op dit vlak.

Biodiversiteitsverlies is verweven met andere systeemrisico's zoals klimaatverandering, waterstress en voedselzekerheid – samen ook wel de *nexus* genoemd. Een daling in biodiversiteit leidt tot kettingreacties, bijvoorbeeld door toename van plagen, verminderde vruchtbaarheid of verlies van natuurlijke bescherming tegen overstromingen. Dit betekent dat traditionele risicomodellen van schadeverzekeraars mogelijk niet zijn toegerust om de combinatie van risico's goed te kwantificeren en inzichtelijk te maken. In de **bijlage 1** bij dit artikel gaan we hier nader op in.

FASE 3: RAPPORTAGE EN TRANSPARANTIE

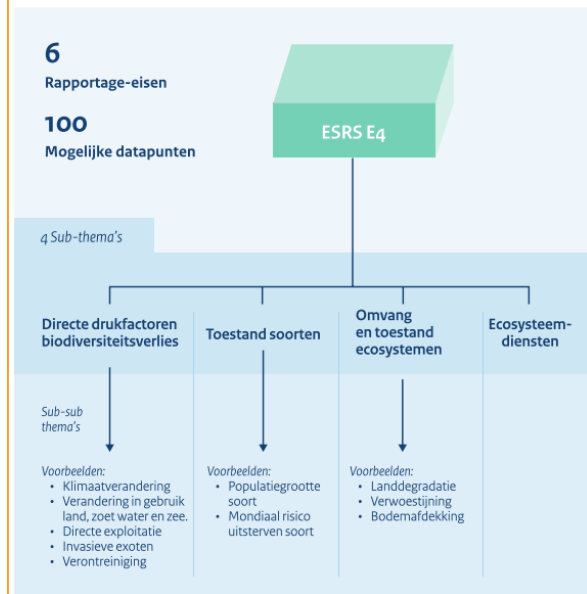
Nieuwe wetgeving zoals de CSRD en SFDR³ maakt dat verzekeraars transparanter moeten zijn over duurzaamheidsrisico's. Aanknopingspunt is ESRS E4⁴ inzake biodiversiteit en ecosystemen (zie onderstaand overzicht).

Ook wie (nog) niet onder de CSRD valt, doet er goed aan om biodiversiteit expliciet op te nemen in vrijwillige duurzaamheidsverslagen. Denk aan het opstellen van KPI's voor biodiversiteitsimpact, en aan het rapporteren van beleid en mitigatiemaatregelen.

² De Taskforce on Nature-related Financial Disclosures (TNFD) focust op natuurverlies binnen financiële besluitvorming, vergelijkbaar met wat de TCFD doet voor klimaatrisico's.

³ De Sustainable Finance Disclosure Regulation (SFDR) is een EU-verordening die financiële instellingen verplicht om transparant te zijn over hoe duurzaam hun producten zijn.

ESRS E4: Biodiversiteit en ecosystemen

Bron: "ESRS_Navigator_januari_2025.pdf"

FASE 4: PRODUCTONTWIKKELING EN IMPACT

Door ecologische degradatie zullen sommige geografische gebieden moeilijker verzekeraar worden. Dit vraagt om de ontwikkeling van "natuurpositieve" verzekeringsproducten. Dit zijn producten die herstel of behoud van natuur, biodiversiteit en ecosystemen stimuleren in plaats van ze alleen maar niet te schaden (bijv. korting op de premie bij duurzaam grondgebruik). Daarnaast kan onderzocht worden hoe ecosysteemdiensten (bijv. duinbos en helmgras als bescherming tegen stormschade) kunnen fungeren als verzekerde waarde, en wat de mogelijkheden zijn van de introductie van "natuurinclusieve" polisvoorwaarden.

CONCLUSIE: BIODIVERSITEIT IS EEN PRIMAIR RISICO

De oproep aan schadeverzekeraars is helder: wacht niet tot regelgeving het verplicht stelt. Start nu met het in kaart brengen van biodiversiteitsrisico's, met het integreren in risicomodellen en het voeren van de dialoog met stakeholders. Biodiversiteit is geen randverschijnsel – het vormt naar ons inzicht een belangrijk thema in een toekomstbestendig risicomangement.

ORSA-SCENARIO'S VOOR BIODIVERSITEITSVERLIES

Biodiversiteitsverlies heeft impact op schadeverzekeraars via hogere schadefrequentie, moeilijker voorspelbare risico's, en verscherpte regelgeving. Het vraagt om een pro-actievere houding richting natuurinclusief risicomanagement.

Hieronder volgen op hoofdlijnen de belangrijkste stappen die voor het inbedden van biodiversiteitsverlies in de ORSA van (schade)verzekeraars, als onderdeel van fase 2 zoals hierboven beschreven.

STAP 1: RISICO-IDENTIFICATIE EN -CLASSIFICATIE

In deze stap is het uitgangspunt het toevoegen van biodiversiteitsgerelateerde risico's expliciet aan het risicoraamwerk. Daarbij zien we de volgende deelrisico's:

- **Fysieke risico's:** toename in weers- en natuurgerelateerde schade (bijv. door verstoorde waterhuishouding, verdroging, erosie).
- **Systemische risico's:** cascade-effecten zoals leveringsketenverstoring door ecologische degradatie.
- **Transitierisico's:** strenger beleid op het gebied van natuur- en milieubeheer → impact op klanten in agrarische sector, bouw of transport.
- **Reputatierisico's:** bijv. als beleggingen of verzekeringsactiviteiten conflicteren met natuurdoelen.

STAP 2: SCENARIO-ANALYSE

Volgende stap is het ontwikkelen van scenario's waarin biodiversiteitsverlies expliciet onderdeel is, bijvoorbeeld:

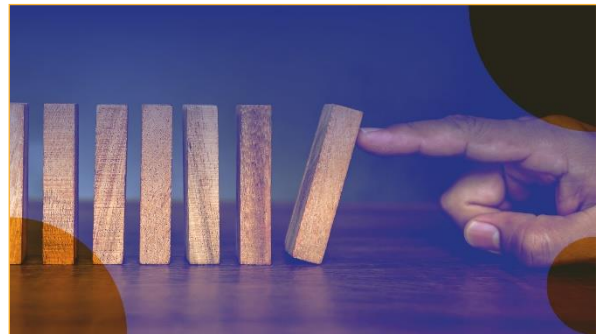
- Scenario's met langdurige droogte of overstromingen als gevolg van natuurverlies.
- Verlies van ecosystemen in combinatie met extreme weersomstandigheden.
- Beleidsverschuivingen: wat als NL versneld voldoet aan de EU Biodiversity Strategy for 2030⁵?
- Scenario's waarbij de KRW-doelen⁶ niet worden gehaald, waardoor de druk van stikstof en pesticiden - alsook van fosfaten, medicijnresten en PFAS - op de waterhuishouding in Nederland blijft bestaan. Aanhoudend biodiversiteitsverlies (onder meer door bodemuitputting, verarming van sloten en afname van vegetatie) kan leiden tot een verdere daling van de natuurlijke

⁵ [Biodiversity strategy for 2030 - European Commission](#)

⁶ De Kaderrichtlijn Water (KRW) is een Europese richtlijn die tot doel heeft om de kwaliteit van het oppervlakte- en grondwater

sponswerking van het landschap. In combinatie met extremere neerslag als gevolg van klimaatverandering resulteert dit in frequente(re) lokale overstromingen en wateroverlast in verstedelijkte gebieden.

Gebruik deze scenario's voor een impactanalyse, bijvoorbeeld via verhoogde schadefrequentie of toename van claims binnen bepaalde branches (landbouw, vastgoed, automotive).

STAP 3: STRATEGISCHE (BELEIDS)IMPLICATIES

Biodiversiteit kan aanleiding zijn voor:

- **Herziening acceptatiebeleid** in gevoelige regio's (bijv. gebieden met verhoogd overstromingsrisico).
- **Ontwikkeling van producten** die natuurinclusief gedrag stimuleren (bijv. agrarische dekking met voorwaarden voor bodembeheer of herbobossing).
- **Proactieve rol in risicopreventie** via bijvoorbeeld samenwerking met klanten rond klimaatadaptatie en ecologische veerkracht.

STAP 4: GOVERNANCE EN MONITORING

In deze stap zien we de volgende onderdelen:

- Veranker biodiversiteit in het risk-appetite statement als onderdeel van de risicobereidheid.
- Zorg dat biodiversiteit wordt meegenomen in de key risk indicators (KRI's), bijvoorbeeld via koppeling met waterkwaliteit, grondgebruik of schade-uitloop bij natuur-gerelateerde claims.
- Betrek de beleggingsportefeuille: biodiversiteitsimpact van beleggingen (in lijn met SFDR/CSRD) meenemen in het ORSA-proces.

te verbeteren. Biodiversiteit is daar een belangrijk onderdeel van.

Voorbeeldscenario's die gebruikt kunnen worden, gebaseerd op de bevindingen uit het "Statusrapport Nederlandse Biodiversiteit 2025", zijn als volgt:

- *Biodiversiteitscrisis* → Toename van watergerelateerde schades (zie hierboven onder stap 2).
- *Instorting bestuivernetwerken* → Landbouwschade en productieverlies.
- *Versterking stedelijke hitte-eilanden* → Gezondheids- en inboedelschade.
- *Verhoogde zoönotische ziektedruk* door afname ecosysteemstabiliteit → Nieuwe uitbraak infectieziekte.
- *Bodemdegradatie* → Structurele schade aan funderingen.

VAN RISICO NAAR KANS

Voor schadeverzekeraars komt het besef snel dichterbij dat biodiversiteit niet alleen iets is voor ecologen of overheden, maar dat dit duurzaamheidsthema direct raakt aan het hart van het businessmodel van verzekeraars.

Klimaatverandering was al een wake-up call, maar biodiversiteitsverlies dreigt de volgende golf van schaderisico's te ontketenen – vaak lokaler, complexer en minder voorspelbaar.

Waar risico's toenemen, ontstaan ook kansen! Denk aan innovatieve polisvoorwaarden die natuurherstel stimuleren, of partnerships met overheden en natuurorganisaties. Verzekeraars kunnen zo niet alleen hun risicoprofiel verbeteren, maar ook maatschappelijke impact maken!

De opmars van biodiversiteit als risico – én als kans – is onomkeerbaar. Wie anticipeert, is beter voorbereid op schokken én loopt voorop in een veranderend speelveld. Het vraagt geen revolutie, maar wel evolutie: begin klein, maar begin wel.

NIEUWE EISEN VOOR DUURZAAMHEIDSRISICO'S

EIOPA heeft recent een nieuw Consultation Paper⁷ gepubliceerd met stevige eisen voor het beheer van duurzaamheidsrisico's. Belangrijk onderdeel voor verzekeraars is het verplicht op te stellen *Sustainability Risk Plan (SRP)*.

Het SRP is een plan waarin alle verzekeraars aan de toezichthouder aangeven hoe zij de financiële risico's die voortkomen uit duurzaamheidsfactoren (zullen) identificeren, meten, beheren en monitoren. Het plan moet een aantal verplichte onderdelen bevatten, zoals een materialiteits- en financiële risico-

⁷ EIOPA-BoS-24-458 Consultation Paper on Regulatory Technical Standards on management of sustainability risks.pdf

beoordeling, kwantificeerbare doelen om de materiële risico's aan te pakken en concrete acties waarmee de verzekeraar de gestelde doelen gaat halen. Lees hier meer over in **bijlage 2** bij dit artikel.

HOE KAN ARCTURUS HELPEN?

In het snel veranderende duurzaamheidslandschap wordt u als verzekeraar geconfronteerd met een veelheid aan risico's en uitdagingen, die deskundige begeleiding en innovatieve oplossingen vereisen.

Arcturus zet zich in om te helpen deze complexiteit te doorgronden. We staan bekend om onze kwalitatief hoogstaande oplossingen die zowel pragmatisch als beheersbaar zijn.

Bij Arcturus helpen we verzekeraars met het integreren van biodiversiteit in hun strategie, ORSA en productontwikkeling. Want wie veerkracht wil bieden, moet ook zelf veerkrachtig zijn!

Duurzaamheid doen we met z'n allen, natuurlijk!

ZOekt u een betrouwbare partner die uw organisatie kan helpen bij de aanpak van biodiversiteit, dan bent u bij Arcturus aan het juiste adres

www.arcturus.nl/contact of mail info@arcturus.nl

BIJLAGE 1: DE VERWEVENHEID VAN KLIMAAT- EN NATUURRISICO'S

Een belangrijk element in de risico's en kansen voor de verzekeringssector rond biodiversiteitsverlies is de *Climate-Nature Nexus*, de onderlinge verwevenheid van klimaat- en natuurrisico's. EIOPA onderstreept in het paper "*Nature-related risks and impacts for insurance*"⁸ dat verlies van biodiversiteit en ecosystemendiensten niet alleen een ecologisch probleem is, maar dat het ook een direct financieel en systeemrisico vormt. Meer dan de helft van het wereldwijde Bruto Binnenlands Product (BBP) is afhankelijk van natuur. De verzekeringssector speelt hierin een cruciale rol: zowel qua risico-exposure als qua bijdrage aan herstel en behoud.

Natuur- en klimaatrisico's: sterk verbonden, maar niet hetzelfde

EIOPA beschrijft de *Climate-Nature Nexus* als een tweezijdige relatie:

- Klimaatverandering versnelt biodiversiteitsverlies: denk aan opwarming van oceanen die mariene ecosystemen aantast.
- Biodiversiteitsverlies ondermijnt klimaatmitigatie: verlies van bossen en zeeleven verlaagt de capaciteit om CO₂ vast te leggen.

Voorbeeld: Oceanen nemen minder CO₂ op door afname van plankton en koraalriffen → versnelde opwarming → nog meer ecosystemenschade.

Net als bij klimaatrisico's maakt EIOPA onderscheid tussen fysieke risico's en transitierisico's. Beide typen risico's vertalen zich in claims, herwaarderingen van activa, verminderde verzekeraarbaarheid en mogelijke solvabiliteitsproblemen.

Hoewel de mechanismen vergelijkbaar zijn, zijn er belangrijke verschillen:

- Natuurrisico's zijn nóg complexer en lokaler: geen universele indicator zoals CO₂-equivalent.
- Moeilijker te modelleren: biodiversiteit kent geen gestandaardiseerde scenario's zoals RCP's bij klimaat.
- Grotere systeemimpact mogelijk bij instorten van cruciale ecosystemen (zoals de Amazone of koraalriffen).

Dubbele functie van Natuur: Risico én bescherming

Natuur speelt ook een beschermende rol tegen klimaatrisico's:

- Wetlands, bossen en koraalriffen dempen schade door stormen, overstromingen of hitte.

- Biodiverse landbouw is veerkrachtiger tegen droogte en plagen.
- Herstel van natuur draagt bij aan adaptatie én mitigatie.

Maar: slecht ontworpen klimaatmaatregelen kunnen schadelijk zijn voor biodiversiteit (bijv. monocultuur-bosaanplant voor CO₂-opslag).

Natuurrisico's raken verzekeraars via:

- Beleggingen/leningen
Blootstelling aan sectoren die afhankelijk zijn van natuur of negatieve impact hebben.
- Verzekeringsverplichtingen
Meer en hogere claims bij schade aan landbouw, vastgoed, infrastructuur en gezondheid.
- Systemische risico's
Biodiversiteitsverlies hangt nauw samen met klimaatverandering. Het "Statusrapport Nederlandse Biodiversiteit 2025"⁹ wijst op een verhoogde kwetsbaarheid van vitale infrastructuur, wat kan resulteren in grootschalige verstoringen die een domino-effect hebben op meerdere verzekerde sectoren tegelijk.
- Herziening risicobeoordeling en premiestelling
Door ecologische degradatie zullen sommige gebieden (denk aan landbouw- of kustgebieden) moeilijker verzekeraar worden. Dit vraagt om herziening van risicomodellen en productontwikkeling.
- Reputatie- en transitierisico's
Verzekeraars die onvoldoende rekening houden met biodiversiteitsrisico's lopen reputatieschade op en kunnen tegen wet- en regelgeving aanlopen, zeker met toenemende druk vanuit EU-beleid.

Klimaat- en natuurrisico's zijn dus nauw verweven en versterken elkaar. Verzekeraars dienen de risico's samen te analyseren, modelleren en rapporteren. Investeren in *nature-based solutions* (zoals natuurlijke buffers) kan tegelijkertijd risico's verkleinen én bijdragen aan duurzaam rendement.

EIOPA roept op tot gezamenlijke inspanning van toezichthouders, verzekeraars en beleidsmakers om deze verweven risico's structureel te verankeren in ORSA's, stresstests en beleggingsbeleid.

⁸ EIOPA Staff paper - Nature-related risks and impacts for insurance.pdf

⁹ Statusrapport Nederlandse Biodiversiteit 2025 - Naturalis Biodiversity Center.pdf

BIJLAGE 2: NIEUWE EISEN VOOR DUURZAAMHEIDSRISICO'S

Materialiteits- en Financiële risicobeoordeling

De potentieel materiële duurzaamheidsrisico's moeten vanuit een toekomstgericht perspectief worden geïdentificeerd en beoordeeld. In het SRP wordt o.a. gedocumenteerd welke aannames gebruikt zijn om de risico's te classificeren als materieel of niet-materieel.

De beoordeling van financiële impact vereist minimaal twee relevante scenario's, en moet de gevolgen voor beleggingen, pricing, reservering en kapitaalmanagement in kaart brengen. Daarbij moeten zowel de korte termijn van 1 tot 5 jaar, de middellange termijn van 5 tot 15 jaar als de lange termijn van minstens 15 jaar worden beoordeeld. Deze termijnen omvatten de streefdoelen van de EU Green Deal voor 2030 en 2050 en andere relevante doelstellingen zoals opgenomen in nationale of Europese wetgeving.

Kwantificeren en Doelstellingen

EIOPA vraagt om actuele, robuuste, passende en wetenschappelijk onderbouwde statistieken ter identificatie en monitoring van de materiële duurzaamheidsrisico's. Bijvoorbeeld de verplichte Biodiversiteitsmetrics betreffen fysieke risico's (Schade excl. Zorg), en transitie risico's (alle branches).

Current view proposed metric	Purpose of the metric	Standard, methodology, and potential data sources
ii. Biodiversity – Liability side: Gross, ceded and net incurred losses and current exposure/sum insured at the end of the financial year monitoring the evolution over time in economic sectors with a high dependency on ecosystem services. If possible, upstream dependency and country specific output should be considered.	To assess the underwriting risk exposure to biodiversity risk based on exposures to economic sectors dependent on nature.	ENCORE ⁵⁴ database on dependencies. ⁵⁵ Input from CSRD reporting by companies with significant dependency on nature.

Current view proposed metric	Purpose of the metric	Standard, methodology, and potential data sources
ii. Biodiversity – Asset side: Investments at the end of the financial year in economic sectors with a high biodiversity footprint, at a minimum by NACE sectors for equity and corporate bonds investments (amount and share of equity/corporate bond portfolio).	To assess the market risk exposure of investments to sectors impacting biodiversity.	Sectors with high biodiversity footprint ⁵⁶ Draft Corporate Biodiversity Footprint (CBF). NACE codes.

Bron: "EIOPA-BoS-24-458 Consultation Paper on Regulatory Technical Standards on management of sustainability risks.pdf"

De kwantificeerbare doelen van verzekeraars om de materiële duurzaamheidsrisico's te managen moeten aansluiten bij de risicobereidheid en strategie van de verzekeraar bij o.a. de EU Klimaatwet.

Acties & Publicatie-eisen (SFCR)

Verzekeraars dienen in het SRP te beschrijven welke acties ze al ondernomen hebben en welke acties ze nog van plan zijn om materiële duurzaamheidsrisico's aan te pakken op een manier die overeenkomt met de doelstellingen. Ook moeten ze acties formuleren die uitgevoerd worden indien doelstellingen niet gehaald worden. In het SFCR moeten verzekeraars rapporteren over o.a.:

- Governance, risicoprofiel, beleid en processen ter identificatie, meting, beheer en monitoring van de materiële duurzaamheidsrisico's.
- Belangrijkste gebruikte scenario's en statistieken bij de financiële risicobeoordeling.
- Doelen en acties (zowel gepland als ondernomen) voor het managen van duurzaamheidsrisico's.

Proportionaliteit voor kleinere spelers

Kleine en niet-complexe verzekeraars mogen onder voorwaarden *kwantitatieve* beoordelingen gebruiken, maar moeten wel actief werken aan verbetering van hun data en methodologieën. Voor hen komen er vereenvoudigde eisen voor *Financiële risicoanalyse, Documentatie en rapportage* en de *Frequentie van rapportage*:

- Dit betekent dat geen uitgebreide scenario-analyses of kwantitatieve modellering gedaan hoeven te worden als de duurzaamheidsrisico's beperkt of niet-materieel zijn.
- Als uit de materialiteitsanalyse blijkt dat duurzaamheidsrisico's niet materieel zijn, volstaat een onderbouwde toelichting. Tevens geldt geen verplichting tot het opstellen van complexe actieplannen of lange-termijn doelstellingen.
- Informatie uit het SRP mag samengevat worden opgenomen in de reguliere toezichtrapportage (RSR). Voor kleinere verzekeraars geldt geen afzonderlijke rapportageverplichting, tenzij materiële veranderingen optreden.
- Kleine en niet-complexe verzekeraars vallen meestal **buiten de scope** van CSRD en CSDDD, dus: geen dubbele rapportagelast. Ook hoeft het SRP enkel gericht te zijn op prudente risico-inschatting, niet op een uitgebreide impactrapportage.

Voorbeeld SRP - Schadeverzekeraar

Doel

Identificeren, beoordelen en beheersen van duurzaamheidsrisico's (milieu, sociaal, governance – ESG) die financiële of reputatieschade kunnen veroorzaken.

Risico-identificatie

Risicotype	Voorbeeld	Impact
Fysiek risico (klimaat)	Toename hagel-schade door extreem weer	Schadelast ↑ Herverzekerings premies ↑
Transitie- risico	Nieuwe wetgeving (bijv. CO ₂ -belastingen, EU Green Deal)	Risico's bij fossiel-gerelateerde klanten ↑
Reputatie- risico	Beleggingen in vervuilende bedrijven komen in het nieuws	Klantverlies door imagoprobleem
Sociale risico's	Claims m.b.t. discriminatie of arbeidsveiligheid bij zakelijke klanten	Indirecte reputatieschade

Beleidsmaatregelen

- *Acceptatiebeleid*: Geen dekking voor nieuwe activiteiten in kolenmijnbouw of olie-exploratie.
- *Beleggingen*: Uitsluitingen op basis van ESG-criteria; voorkeur voor duurzame obligaties.
- *Productontwikkeling*: Verzekeringsopties voor duurzame initiatieven (zoals zonneparken).
- *Herverzekering*: Op basis van klimaatscenario's herziening herverzekeringstrategieën.
- *Engagement*: Dialoog met zakelijke klanten over verduurzaming (bijv. via ESG-scores).

Monitoring & Rapportage

- *ESG-dashboard*: Per kwartaal rapportage over blootstelling aan ESG-risico's.
- *Stress testing*: Jaarlijkse klimaatscenario-analyse (bijv. IPCC RCP-scenario's).

Compliance checks: Jaarlijkse review van het beleid in lijn met SFDR, CSRD en ESRS.

